

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători :

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie și avocatul Micu Andrei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

***Gheorghiev Dumitru Xxxxx**, născut la
xx.xx.xxxx, originar și domiciliat în Xxxxx,*

Termenii de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 17.11.2016 - 21.06.2017;

Instanța de apel: 16.08.2017 - 07.11.2017;

Instanța de recurs: 16.01.2018 - 06.03.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 21 iunie 2017, *cauza fiind examinată în baza art. 364^l Cod de procedură penală*, Gheorghiev Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 151 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa:

- pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - închisoare pe termen de 1 (un) an;
- pe art.151 alin. (1) Cod penal - închisoare pe termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni.

Conform prevederilor art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni i-a fost stabilită lui Gheorghiev Dumitru, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani 11 (unsprezece) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că Gheorghiev Dumitru, la 13 aprilie 2016, aproximativ ora 04.50, aflându-se în apropierea clubului de noapte „TAO”, din mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrîn nr.7/1, fiind împreună cu Bețco Ruslan, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, fără careva motive, intenționat a aplicat mai multe lovituri lui Botnarenco Ion și Melnic Ion, cauzându-le vătămări neînsemnate.

Tot el, în aceleași circumstanțe, urmărind scopul vătămării integrității corporale a persoanei, intenționat i-a aplicat o lovitură lui Botnarenco Alexandru cu pumnul în regiunea capului, cauzându-i acestuia o vătămare care se califică, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 27/D din 30 iunie 2016, ca gravă.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Jovmir Ghenadie în numele inculpatului a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care pedeapsa stabilită pe art. 151 alin. (1) Cod penal, a o suspenda condiționat pe o perioadă de probațiune în baza art. 90 Cod penal, iar pe art. 287 alin. (2) Cod penal a înceta procesul în legătură cu aplicarea prevederilor Legii nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25 de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Apelantul a susținut că instanța greșit a aplicat norma materială și procesual penală ezitând a se expune asupra necesității încetării procesului penal în privința lui Gheorghiev Dumitru, în partea ce ține de învinuirea de comiterea faptei prevăzute de art. 287 Cod penal, prin aplicarea actului amnistiei.

Cât ține de infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, avocatul a menționat că inculpatul a recunoscut vina integral, a manifestat căința activă și a contribuit la elucidarea circumstanțelor cazului, cauza a fost examinată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Gheorghiev Dumitru la locul de trai se caracterizează pozitiv, locuiește împreună cu familia, nu are deprinderi vicioase și nu face abuz de alcool, în circumstanțele enunțate a considerat că pedeapsa aplicată este una disproporționat de aspră, or instanța la individualizarea acesteia urma să constate posibilitatea reeducării inculpatului fără izolarea lui de societate, și să țină cont de circumstanțele cauzei, de atitudinea inculpatului față de fapta comisă, de circumstanțele ce caracterizează persoana acestuia, de gravitatea faptei comise.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, s-a admis apelul avocatului în numele lui Gheorghiev Dumitru, s-a casat încheierea protocolară din 16 februarie 2017 cu privire la examinarea cauzei penale în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală și sentința în partea condamnării lui Gheorghiev Dumitru pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și în partea numirii pedepsei și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia:

S-a încetat procesul penal în privința lui Gheorghiev Dumitru pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta constituie contravenție.

S-a dispus încetarea procesului contravențional în privința lui Gheorghiev Dumitru pe art. 354 Cod contravențional pe motivul intervenirii termenului de prescripție.

Gheorghiev Dumitru se consideră condamnat pe art. 151 alin. (1) Cod penal, la închisoare pe termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Colegiul penal, analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate

probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat că Gheorghiev Dumitru, la 13 aprilie 2016, aproximativ ora 04.50, aflându-se în apropierea clubului de noapte „TAO”, din mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân nr.7/1, fiind împreună cu Bețco Ruslan, fără careva motive, i-a acostat jignitor și intenționat i-a aplicat mai multe lovituri lui Botnarenco Ion și Melnic Ion, cauzându-le ultimilor vătămări neînsemnate.

Colegiul a constatat că prin acțiunile sale intenționate, Gheorghiev Dumitru a comis contravenția prevăzută la art. 354 Cod contravențional, huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice.

Tot el, în aceleași circumstanțe, urmărind scopul vătămării integrității corporale a persoanei, intenționat i-a aplicat o lovitură lui Botnarenco Alexandru cu pumnul în regiunea capului, cauzându-i acestuia o vătămare care se califică, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 27/D din 30 iunie 2016, ca gravă.

Colegiul a conchis că prin acțiunile sale infracționale, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, adică vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății.

Instanța de apel a menționat că vinovăția inculpatului în comiterea contravenției prevăzută de art. 354 Cod contravențional și infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, este dovedită prin următoarea sistemă de probe veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele, inclusiv: declarațiile părților vătămate Botnarenco Ion (f.d. 58-60); Melnic Ion (f.d. 62-63); Botnarenco Alexandru (f.d. 70); martorilor Botnarenco Nicolae (f.d. 66); Botnarenco Ana (f.d. 71); Bîtcă Ion (f.d. 76); procesele-verbale de recunoaștere a persoanei din 18.05.2016 (f.d. 77-78; 79-80); procesul-verbal de confruntare din 30.06.2016 dintre Botnarenco Alexandru și Gheorghiev Dumitru (f.d. 130-131); procesul-verbal de confruntare din 30.06.2016 dintre Botnarenco Nicolae și Gheorghiev Dumitru (f.d. 132); procesul-verbal de confruntare din 30.06.2016 dintre Botnarenco Ion și Gheorghiev Dumitru (f.d. 133); raportul de expertiză medico-legală nr.1644 din 14.04.2016 (f.d. 32), raportul de expertiză medico-legală nr.1645 din 14.04.2016 (f.d. 39); raportul de expertiză medico-legală nr.1427D din 30.06.2016 (f.d. 51-52).

În urma aprecierii probelor anexate la materialele cauzei, Colegiul a ajuns la concluzia că instanța de fond incorect a calificat faptele lui Gheorghiev Dumitru în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal în concurs cu infracțiunea prevăzută la art.151 alin. (1) Cod penal și făcând trimitere la Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19 iunie 2006 „*Cu privire la practica judiciară, în cauzele penale despre huliganism*”, a menționat că omorul intenționat sau vătămarea intenționată gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății poate să reprezinte violența, care este aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, în acest caz, calificarea trebuie făcută în temeiul art. 145, 151 sau 152 Cod penal și art. 354 Cod contravențional. În situații de acest gen, nu este admisibilă aplicarea răspunderii în baza art. 145, 151 sau 152 și art. 287 Cod penal, or principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă, în cazurile de acest gen, violența este cea, pe care o desemnăm prin sintagma „*aceeași faptă*”. Doar în cazul în care infracțiunea de huliganism este urmată de infracțiunea de omor intenționat ori de vătămarea intenționată gravă sau

medie a integrității corporale ori a sănătății, cele săvârșite se vor încadra în baza concursului real de infracțiuni, iar calificarea se va face conform art. 287 și art. 145, 151 sau 152 Cod penal.

Colegiul a conchis că instanța de fond n-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, cât și de practica judiciară și a considerat oportun și necesar a înceta procesul penal în privința lui Gheorghiev Dumitru pe art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, pe motivul că fapta acestuia constituie contravenție prevăzută de art. 354 Cod contravențional.

Concomitent instanța a dispus încetarea înceta procesului contravențional în privința lui Gheorghiev Dumitru pe motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspunderea contravențională deoarece, potrivit materialelor cauzei, contravenția a fost săvârșită de către acesta la 13 aprilie 2016 și astfel conform art. 30 alin. (2) Codul contravențional, la momentul examinării cauzei în instanța de apel, la data de 7 noiembrie 2017, termenul de prescripție de un an era deja expirat.

Deși Colegiul a casat încheierea protocolară din 16.02.2017 cu privire la examinarea cauzei penale în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, totuși a conchis că Gheorghiev Dumitru urmează a fi considerat condamnat pe art. 151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, cu executarea în penitenciare de tip semiînchis, or, în cazul în care i s-ar aplica o pedeapsă în limitele sancțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, i se v-a înrăutăți situația în propriul apel, fapt interzis prin prevederile art. 410 Cod de procedură penală.

5. Împotriva deciziei instanței de apel recursuri ordinare declară:

5.1. procurorul, care, invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a acesteia cu menținerea sentinței instanței de fond, fără modificări, deoarece apelul avocatului, a fost greșit admis.

Procurorul, în motivarea recursului indică:

- cauza penală a fost examinată, de către instanța de fond, în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, care a verificat autenticitatea cererii inculpatului de examinare a cauzei în procedură specială, iar în situația dată părțile pot exercita calea de atac apelul, doar sub aspectul individualizării pedepsei, atât inculpatul cât și instanța neputând renunța la opțiunea de a fi judecată cauza în procedură simplificată;

- în situația aplicării de către instanța de fond a dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel nu poate reține o altă soluție de fapt și o altă încadrare juridică, decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță;

- în cazul în care instanța de apel a constatat că opțiunea primei instanțe a fost viciată, fapt ce nu a fost constatat în motivarea deciziei instanței de apel, urma potrivit prevederilor art. 402 alin. (2) Cod de procedură penală, să judece cauza după regulile generale prevăzute pentru prima instanță;

- dispozitivul deciziei Colegiului instanței de apel pronunțat la 07.11.2017 se contrazice cu partea dispozitivă a deciziei motivate pronunțate la 05.12.2017, or mențiunea Colegiului referitor la casarea încheierii protocolare din 16.02.2017 cu privire la examinarea cauzei penale în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, apare în decizia pronunțată integral la 05.12.2017;

- constatând în acțiunile lui Gheorghiev Dumitru contravenția prevăzută de art. 354 Cod contravențional, instanța de apel nu și-a argumentat poziția în baza probelor pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele și care nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul a comis actul de huliganism, fiind prezent un concurs real de infracțiuni, or în cazul în care infracțiunea de huliganism este urmată de vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, cele săvârșite se vor încadra în baza concursului real de infracțiuni, și calificarea se va face conform art. 287 și 151 Cod penal. Prin urmare, instanța de apel nu a clarificat circumstanțele relevante pentru prezenta cauză, a adoptat o soluție neargumentată la modul convenit, iar o astfel de decizie nu poate fi menținută și urmează a fi casată.

5.2. *avocatul Micu Andrei în numele inculpatului*, care, fără a invoca un temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia a fi suspendată executarea pedepsei stabilite lui Gheorghiev Dumitru în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, cu prezentarea, în baza art. 90 Cod penal, a unui termen de probă de 4 ani.

În susținerea recursului se indică că inculpatul a manifestat căința sinceră de cele săvârșite și a recunoscut toate probele acumulate la faza de urmărire penală, a recuperat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune și părțile vătămăte nu au nici o pretenție în acest sens, nu are antecedente penale, se caracterizează impecabil, drept o persoană muncitoare, sânguincioasă, este sportiv emerit al Republicii Moldova și are în acest sens rezultate remarcabile purtând faima țării în toată lumea.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către avocat în numele inculpatului urmează a fi respins ca inadmisibil, iar recursul declarat de către procuror, urmează a fi admis, cu casarea parțială atât a deciziei instanței de apel cât și a sentinței instanței de fond, însă din alte motive decât cele invocate, din următoarele considerente.

Cu referire la recursul avocatului Micu Andrei în numele inculpatului, Colegiul lărgit menționează că instanța de recurs examinează recursul prin prisma prevederilor art. 424 Cod de procedură penală, în temeiul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală invocat de recurent și motivelor pe care a statuat la argumentarea recursului ordinar.

În susținerea recursului avocatul nu invocă nici un temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă potrivit solicitării de aplicare în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde, Colegiul va deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Instanța de recurs menționează că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, dar critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, considerând-o prea aspră, solicitând aplicarea unei pedepse non privative de libertate.

După cum s-a menționat, Colegiul penal consideră că temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanțele de fond și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective se relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Astfel, conform alin. (1) art. 75 Cod penal *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

În conformitate cu art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

În speță, Colegiul penal constată că instanțele de fond corect au ajuns la concluzia că doar măsura de pedeapsă sub formă de închisoare aplicată lui Gheorghiev Dumitru își v-a atinge scopul urmărit, or el a comis o infracțiune gravă, anterior de nenumărate ori s-a aflat în conflict cu legea însă concluzii nu a făcut ignorând prevederile legii în mod repetat, la locul de trai se caracterizează negativ astfel că, aplicarea unei pedepse non privative de libertate nu ar fi eficientă, pentru el impunându-se izolarea de societate cu numirea unei pedepse cu închisoare

Instanța de recurs precizează că argumentele expuse de recurent întru casarea deciziei recurate sunt neîntemeiate, deoarece faptul că a recuperat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune și părțile vătămate nu au nici o pretenție în acest sens, se caracterizează drept o persoană muncitoare, sânguincioasă, fiind un sportiv emerit al Republicii Moldova nu pot servi ca circumstanțe pentru aplicarea art. 90 Cod penal deoarece nicidecum nu au legătură cu faptele comise de către inculpat și nici nu caracterizează inculpatul ca pe o persoană responsabilă pentru acțiunile sale.

Din aceste considerente se conchide că, de fapt în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință de către recurent, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, fiind aplicată în limitele legii, din care considerente se impune respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Cu referire la recursul procurorului, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, dar din alte motive decât cele invocate, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea încetării în privința inculpatului a procesului penal pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și sentinței instanței de fond, în partea stabilirii pedepsei pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și aplicării pedepsei definitive în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța de recurs casează parțial sau total hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre dacă nu se agravează situația inculpatului*. Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total sau parțial, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Potrivit alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților*.

Conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Drept temeiuri pentru recurs, procurorul invocă art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

Cercetând materialele cauzei, Colegiul lărgit constată că în cauză sunt prezente erorile de drept menționate de recurent, iar în susținerea poziției sale indică următoarele.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de fond din 16.02.2017, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul a prezentat instanței cererea prin care a solicitat examinarea cauzei penale în privința sa în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală. În cadrul aceleiași ședințe de judecată, instanța a admis cererea respectivă și a dispus examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, explicând inculpatului că pe parcursul procesului penal, nu mai poate renunța la opțiunea de a fi judecat în procedura respectivă.

Sentința instanței de fond a fost atacată cu apel de către avocat în numele inculpatului, care a solicitat aplicarea unei pedepse non private de libertate pentru infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal comisă de Gheorghiev Dumitru, iar procesul penal în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal a fi încetat în legătură cu aplicarea prevederilor Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia.

Examinând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău a dispus încetarea în privința inculpatului a procesului penal în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal pe motiv că fapta constituie contravenția prevăzută de art. 354 Cod contravențional, dispunând încetarea procesului contravențional pe motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspunderea contravențională, în rest sentința a fost menținută, soluție pe care instanța de recurs o consideră total greșită.

Colegiul lărgit menționează că în situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin.(1) și (4) Cod de procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Doar în cazul în care prima instanță, pronunțând sentința în procedura simplificată, reține o altă situație și/sau o altă încadrare juridică decât cea constatată (stabilită) în rechizitoriu, atunci instanța de apel, din oficiu, conducându-se de prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, casează sentința primei instanțe și pronunță o nouă hotărâre, prin care constată situația de fapt și încadrează această faptă așa cum au fost formulate în rechizitoriu și stabilește o pedeapsă în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

De asemenea, în situația în care instanța de apel va constata că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate a fost viciată din motivul că se constată că în cadrul urmăririi penale au fost încălcate grav normele imperative din Codul de procedură penală care în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea atacată, instanța de apel, la fel, conducându-se de prevederile art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, urmează să caseze sentința și să judece cauza după regulile generale prevăzute pentru prima instanță.

Prin urmare, instanța de apel, în lipsa constatării vicierei de către instanța de fond a judecării cauzei în procedură simplificată, incorect a dispus casarea încheierii prin care a fost acceptată examinarea cauzei respective în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

În aceeași ordine de idei, Colegiul lărgit menționează că și opinia instanței de apel privind constatarea în acțiunile inculpatului a contravenției prevăzute de art. 354 Cod

contravențional, este greșită, deoarece huliganismul nu prea grav ca contravenție, presupune *acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice*, pe când infracțiunea de huliganism incriminată inculpatului, presupune *acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor*.

În acest sens se menționează că, deosebirea dintre contravenție și infracțiunea de huliganism reprezintă faptul că contravențiile nu presupun și existența unei acțiuni adiacente alternativ exprimate prin aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea acesteia sau opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice. În situația aplicării acțiunilor adiacente expuse, fapta comisă depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

În speță, se constată că Gheorghiev Dumitru împreună cu Bețco Ruslan, a încălcat grosolan ordinea publică fiind însoțită de aplicarea violenței asupra părților vătămate Melnic Ion și Botnarenco Ion, prin urmare a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În același context, Colegiul lărgit remarcă că la caz este aplicabilă Legea nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, iar procesul penal pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal în privința lui Gheorghiev Dumitru urmează a fi încetat.

Amnistia este actul de clemență al puterii legiuitoare, prin care aceasta, din considerente de ordin politic sau social, înlătură răspunderea penală și consecințele condamnării pentru infracțiunile săvârșite până la apariția sa.

La 29 iulie 2016 a fost adoptată Legea nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Potrivit art. 2 din Legea nr. 210, *în cazul în care persoana, în privința căreia se judecă cauza penală, întrunește condițiile stabilite de art. 1 și nu cade sub incidența art. 10, este posibilă de a i se aplica actul amnistiei, dacă infracțiunea a fost comisă până la data de 29 iulie 2016, pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961, prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea, pe un termen de 7 ani*.

Din actele cauzei deferite judecății, se constată că Gheorghiev Dumitru a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 13 aprilie 2016, și potrivit sancțiunii se pedepsește cu închisoare de până la 5 ani. Respectiv, circumstanțele de fapt ale cauzei deferite judecății, se încadrează în prescripțiile generale ale Legii nr. 210 privind amnistia, care are ca efect înlăturarea răspunderii penale pentru fapta infracțională comisă.

Procedura de aplicare a actului amnistiei față de inculpat este reglementată de art. 2 din Legea nr. 210, unde se stipulează expres că procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, care include toate instanțele ordinare de judecată, adică atât prima instanță, cât și instanța de apel și cea de recurs ordinar, dacă sunt întrunite condițiile expres indicate de această lege.

Totodată, în acest punct de analiză se evidențiază că, înainte de a aplica actul amnistiei, instanța urmează să determine, dacă inculpatul a manifestat căința activă față de fapta infracțională comisă. Alin. (2) al art. 1 din Legea nr. 210 susține că căința activă a persoanei se determină, în conformitate cu criteriile stabilite de art. 57 Cod penal.

Din conținutul art. 57 Cod penal, trebuie de înțeles că liberarea de răspundere penală, în legătură cu căința activă, este posibilă numai în cazul în care sunt întrunite următoarele criterii: persoana s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau a reparat în alt mod prejudiciul pricinuit de infracțiune. Reieșind din textul legii precitat, se conchide că, pentru aplicarea amnistiei față de inculpat, este suficient să fie întrunite cel puțin unul dintre criteriile enumerate supra. Tot aici, este importantă remarca că, căința activă manifestată prin contribuire activă la descoperirea infracțiunii include: judecarea cauzei penale în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ sau în baza art. 509 Cod de procedură penală, sau recunoașterea integrală a vinovăției.

Raportând la caz cele consemnate supra, Colegiul atestă că cauza penală a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală. Deși la materialele cauzei, lipsește cererea inculpatului prin care solicită aplicarea amnistiei, Colegiul lărgit consideră că în privința acestuia urmează a fi aplicat actul amnistiei dat fiind că în cadrul examinării cauzei, a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele săvârșite, părțile vătămate careva pretenții materiale față de el nu au, respectiv raționamentele consemnate conturează opinia Colegiul penal lărgit că, recursul ordinar declarat de către procuror urmează a fi admis, din alte motive urmează a fi casate parțial hotărârile instanțelor de fond și pronunțată o hotărâre nouă prin care procesul penal privind învinuirea înaintată lui Gheorghiev Dumitru în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal urmează a fi încetat, în baza art. 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Este de menționat și faptul că atât în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond cât și în apelul declarat, avocatul a solicitat aplicarea în privința inculpatului a actului amnistiei, însă instanțele de fond în hotărârile sale, nu s-au expus în nici un mod asupra acestei cerințe.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c), alin. (2), (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge recursul declarat de avocatul Micu Andrei în numele inculpatului Gheorghiev Dumitru, ca inadmisibil.

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, din alte motive, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017 în partea încetării procesului penal pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 16 februarie 2017 în partea stabilirii pedepsei pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și aplicării pedepsei definitive în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, în cauza penală în privința lui

Gheorghiev Dumitru, rejudecă cauza în această parte și pronunță o nouă hotărâre, după cum urmează:

Se aplică prevederile art. (2) al Legii Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și se încetează procesul penal în privința lui Gheorghiev Dumitru, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Gheorghiev Dumitru se consideră vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei urmează a fi calculat din data de 06.03.2018, cu includerea perioadei aflării în stare de arest de la 26.07.2016, până la 28.07.2016 și de la 21.06.2017 până la 06.03.2018.

Celelalte dispoziții ale hotărârilor contestate, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 03 aprilie 2018.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun